

De gerustheid in het stervensuur is het begin van de beloning voor de rechtvaardigen. Zulk een dood is geen dood, maar een zacht ontslapen hier op aarde en een zoet ontwaken in de hemel.

VROOM AANDENKEN

aan Juffrouw

Rachel VAN DER BRUGGE

geboren te Gent op 10 augustus 1877 en overleden te Elene, op 11 juli 1967, voorbereid op de definitieve ontmoeting met de Heer.

De hoge leeftijd, die zij bereikte, is een erekroon op de weg van de gerechtigheid verworven. Gans dat lange leven heeft ze doorgebracht als een diep overtuigd kristenmens, steeds opgeruimd, steeds blijgezind, omdat ze wist dat haar leven in dienst stond van de Kerk en van de gemeenschap.

We kennen haar als Rachel uit het klooster, omdat ze daar bij de Zusters, tientallen jaren heeft mogen leven, omringd door zoveel zorgen, niets anders verlangend dan te mogen mee-leven met de Zusters.

We kennen haar als Rachel van de Derde Orde van Sint-Franciscus, van de Bond van het H. Hart en zoveel andere godvruchtige verenigingen, waarvan ze niet alleen lid was, maar voorging in voorbeeld en beleving.

We kennen haar als Rachel van Lourdes. Zolang haar krachten het toelieten ging ze mee, niet op reis maar op bedevaart, met de rechtstreekse trein om zolang mogelijk bij Maria in haar genadeoord te mogen blijven.

Rachel, op het uur dat we samen Eucharistie vieren, waarin we met Christus bidden en offeren voor uw zielerust, vertrekt de trein naar Lourdes... zonder U Gij hebt de grote reis ondernomen naar de plaats waar we allen eens verlangen samen te zijn, om eeuwig hulde aan God te brengen samen met O.-L.-Vrouw, met alle heiligen. Bid daar voor ons. Wij vergeten U niet.

De familie VAN DER BRUGGE en de Zusters van het H. Hart van Maria danken U voor Uw gebeden en blijken van deelneming.